

telèfons mòbils. El cop anímic per al PP va ser enorme. En fou expulsat immediatament. Però això només era el començament d'una cursa embogida cap a l'autodestrucció.

Poques setmanes després d'haver esclatat el primer escàndol, va arribar el segon. Un castell de plàstic inflable, comprat per l'ajuntament, per ordre seva, resultà ser massa sospitos. Més d'un milió d'euros per una atracció infantil d'aquesta mena féu sospitar a la fiscalia que investiga l'assumpte que no s'hagués pogut produir alguna irregularitat.

La reacció de Rodrigo de Santos davant dels escàndols va ser fugir de l'illa i posar-se a mans d'especialistes en tractament d'addiccions patològiques, en una clínica de Madrid. Segons que publicà el diari *El Mundo-El Día de Baleares*, de Santos envià a amics i ex-companys seus missatges de mòbil en què els deia que "no era jo, era la droga. Perdoneu-me". L'addicció a la cocaïna era l'eix principal de la defensa, a càrrec de Bartomeu Vidal —ex-conseller de Cultura—, que pretenia provar que de Santos era un malalt i que tota la seva doble vida era deguda a aquesta suposada patologia.

Justament per donar força a l'estratègia defensiva, de Santos es desplaçà a Palma el 19 de juny per presentar-se davant la jutgessa que porta el seu cas —de la Visa— amb la intenció de cedir mostres dels seus cabells, que els especialistes analitzarien per determinar la seva addicció a la cocaïna. Ho féu, però la policia l'esperava a la porta. L'emmanillaren i se l'emportaren als calabossos. L'acusació superava tot allò que se sabia. Almenys un nin l'havia assenyalat com a abusador sexual. Quan l'endemà fou presentat al jutge, de Santos negà amb veheència els càrrecs, fins i tot —segons la premsa local— negà pràctiques homosexuals comprades i assegurà que el seu únic pecat era el consum excessiu de cocaïna. El jutge, però, no el va creure i determinà que ingressàs a presó sense fiança, acusat pel cap baix d'un delictes d'abús sexual a menor. De Santos esclafà a plorar en sentir el jutge. Engrillonat, sortí dels jutjats i fou conduït a la presó de Palma. Allà va ser ingressat en un mòdul especial per evitar que se suïcidàs, i restà

acompanyat permanentment per un altre reclus.

El cas és sota secret de sumari per a protegir la suposada víctima —o víctimes—, però, pel que ha publicat la premsa local, podria haver-hi més d'un nin objecte d'abusos. Tot, naturalment, és sota la presumpció d'innocència de Rodrigo de Santos, fins que no es demostrí el contrari. I cal dir que l'acusat ha negat amb rotunditat els fets i que fins i tot ha apuntat —segons els diaris de Palma— a interessos estranys a perjudicar-lo i a destrossar-li la vida, en concret una mare que feia temps que l'empaitava. Segons les informacions publicades, de Santos sabia des de feia mesos que podria ocórrer allò que finalment ha passat: que aquesta mare l'acusàs d'un delictes tan terrible.

Segons el relat de l'acusació que la premsa local ha publicat, de Santos va posar-se en contacte amb dues parròquies de barriades modestes de Palma amb nins pobres. Visitava sovint aquestes parròquies, a les quals assistia a missa i també hi ajudava la gent pobra, sobretot els al·lots, alguns dels quals els convidava durant caps de setmanes a ca seva. Podia ser un —o més d'un— d'aquests al·lots, que en el moment dels fets devien tenir uns 12 anys— de qui de Santos va abusar.

La justícia determinarà què hi ha de cert en l'acusació o si, com diu Rodrigo de Santos, tot és mentida. Tanmateix, l'oprobi ja ha caigut sobre la figura de l'acusat. Des del PP ningú no en vol parlar, i el seus dirigents es limiten a distanciar el partit de de Santos. Segons digué Rosa Estaràs, "que la justícia faci el seu camí amb qui ja fou expulsat del PP al seu moment".

En un any Rodrigo de Santos ha passat de ser una figura venerada pels conservadors a una mena de portador de la pesta. Ningú no en vol saber res. De les persones que resten devora seu —molt poques—, l'única declaració que n'ha transcendit és que "només Déu pot jutjar Rodrigo". Dissortadament per a ell, però, també hi ha un jutge terrenal que li demana explicacions per una acusació molt greu que el pot deixar a la presó durant molts d'anys i que, sens dubte, ja li ha destrossat la vida.

Miquel Payeras

Rosa Estaràs tenia moltes possibilitats de ser elegida

Camí lliure per a Estaràs

El PP balear ha celebrat el seu congrés el cap de setmana passat i, si no hi hagut sorpreses, ha elegit Rosa Estaràs com a presidenta.

Amb emoció fins al final. Perquè no era segur que el PP pogués celebrar el congrés. El candidat antinacionalista, el batlle de Calvià, Carlos Delgado, havia recorregut a la justícia perquè anul·làs el congrés per "manipulació" del cens de delegats. Però finalment, l'acte emès per la jutgessa, tot i veure "canvis" del cens, no els dona caràcter d'irregularitat prou important per a suspendre la cita.

Presidenta del PP balear aquest cap de setmana.

saber què pesa cadascú”, amb referència a la lluita amb Delgado per la presidència. “No tinc cap por de l’elecció i vull que els militants diguin clarament a qui donen suport. Encara més, crec que sortiré reforçada de la confrontació.”

La probable presidenta del PP impulsa una estratègia nova que contrasta fort ferm amb la que seguia el partit conservador fins fa ben poc. Aquests darrers anys, sota el lideratge de Matas, havia fet de l’enfrontament amb UM l’estratègia fonamental. Fins i tot Estaràs, en el debat d’investidura de Francesc Antich com a president del govern (juliol del 2007), tingué duríssimes paraules per al partit nacionalista. Però, sobtadament, a la tardor canvià. Al debat de política general (a l’octubre del 2007) es mostrà molt més moderada. I el procés de moderació s’ha intensificat durant el darrer curs polític: es reuneix trimestralment amb Antich, amb qui ha pactat la llei d’habitatge, les seves intervencions públiques mai no són tan dures com abans i, d’ençà que Miquel Nadal és el nou president d’UM (desembre del 2007),

no dissimula les ganes d’acostar-se als nacionalistes. Després del congrés estatal del PP, va manifestar que “la ponència política aprovada avala els acords amb partits nacionalistes, com ara UM i PSM”. Des del PSM no en volen ni sentir parlar, però a UM es deixen estimar. De fet, Nadal valorà la nova posició del PP com a “molt important” i s’ha deixat fotografiar parlant amigablement amb Estaràs al Parlament, amb la qual cosa escenifica aquesta nova fase de relacions entre tots dos partits.

Si res no s’ha torçat sobre les previsions, a hores d’ara Estaràs és presidenta electa del PP i una de les seves prioritats –la més important, probablement– serà justament d’intensificar aquest acostament a UM amb la vista posada a les eleccions del 2011. Perquè sap que jugar a majoria absoluta o res és molt arriscat i que els conservadors necessiten desesperadament un possible aliat. Si no, els serà molt difícil de recuperar el poder.

Miquel Payeras

La intenció d’anul·lar el congrés va ser la reacció de Delgado després de constatar que la candidata oficialista, Rosa Estaràs, s’anava imposant pertot arreu, a l’hora de triar delegats. De fet, no hi ha ningú amb pes al PP illenc que doni suport al batlle de Calvià. La seva aposta és molt decantada a la dreta i fa bandera de l’anticatalanisme –vol que el català deixi de ser llengua vehicular a l’ensenyament, vol un referèndum per foragitar el català de l’Estatut...– i de l’antinacionalisme –vol que els estatuts del partit introduesquin la prohibició de pactes amb partits nacionalistes. Tot plegat l’ha allunyat de gairebé tots els quadres dirigents, tant balears com insulars i locals. Tanmateix, tot i que no hi ha ningú que li doni cap possibilitat de victòria, és una incògnita quin suport tindrà entre les bases del partit –el congrés s’haurà celebrat després de tancar l’edició d’EL TEMPS.

Estaràs. Excepte una gran sorpresa que ningú no espera, Rosa Estaràs s’haurà convertit, doncs, en la quarta presidenta electa del PP balear, després de Gabriel Canellas, Joan Verger i Jaume Matas. En declaracions fetes a aquest setmanari el mes de maig passat, Estaràs es mostrava convençuda de guanyar aclaparadorament: “Tinc ganes de

EL TEMPS

És Temps de Vacances

Si ets subscriptor, i te'n vas de vacances a l'estiu,
i vols rebre EL TEMPS totes les setmanes.

Telefona'ns al 902 131 025 i comunica'ns l'adreça on
vols rebre la revista aquest estiu.

Europa es tanca

Petroli comença el cal·lapse

La torxa crema